

ещъ ты какво сърдце имамъ азъ. То не е отъ желъзо. Боли мя мене сърдцето въ такива обстоятелства, и всякога съмъ готова да помогна, до колкото ми иде отръжки, на всички, които ся обичатъ съ честна и съ искренна любовь. — но сега какво можемъ да направимъ за васъ ?

Славчо.

Поразмисли малко, моля ты ся.

Марія.

Покажи ми нѣкой пжтъ.

Далка.

Изнамѣри нѣкое средство за да развържешъ онова, което си сама свързала.

Фросинка.

Тука е голѣмата мъчнотія, я! (*къмъ Марія*) Колкото за майка ти, тя е жена умна, и има надежда да я убѣдимъ да внесе на синьтъ подарокътъ, който е назначила за бащата. (*къмъ Славчо*) Лошото е, сынко, чи баща ти, — е баща ти.

Славчо.

Това е така! Зная го!

Фросинка.

Искамъ да кажа, сирѣчь, чи той ще ся ядоса, като му ся докаже чи не го щатъ, и никакъ не ще да е благорасположенъ да одобри твойта женидба. Трѣба, за да стане работата добръ, да го докарамы въ